

Το όνομά μας άλλαξε
Η σχέση μας
ΧΑΡΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ!
ΝΑΥΑΓΙΑ ΓΙΑ Τ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ!
NN
ING



ANTIFA
έκδοση δρόμου
ΤΕΥΧΟΣ 20 | ΜΆΗΣ 2015
COMMUNITY

Αυτή τη φορά είναι η σειρά της Βαλτιμόρης να νιώσει λίγη από την οργή των καταπιεσμένων αφροαμερικανών προλετάριων που κακοποιούνται, βασανίζονται, φυλακίζονται και δολοφονούνται συστηματικά από την αμερικάνικη αστυνομία. Αφορμή ο καθόλου τυχαίος θάνατος ενός ακόμα μαύρου νεαρού, του 25χρονου Φρέντι Γκρέι, ο οποίος συνελήφθη στις 12 Απριλίου και μια εβδομάδα μετά πέθανε αφού κατά την βίαιη σύλληψη και μεταφορά του τραυματίστηκε σοβαρά στην σπονδυλική στήλη και δεν του προσφέρθηκε καμία ιατρική φροντίδα.

Δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό ούτε ατυχές φαινόμενο. Είναι η καθημερινή βία της εξουσίας και των ρατσιστών υποστηρικτών της απέναντι στην μαύρη κοινότητα. Είναι η συνεχής λεηλασία των ζωών της μαύρης νεολαίας στις Η.Π.Α.. Δεν υπάρχει λόγος κάποιος να πέφτει από τα σύννεφα, τα περιστατικά δεν πύκνωσαν επικίνδυνα τον τελευταίο καιρό. Στο εσωτερικό των Η.Π.Α. εδώ και χρόνια διεξάγεται ένας πόλεμος ενάντια στη μαύρη νεολαία και τις αρνήσεις της. Κάθε 28 ώρες ένας μαύρος νεαρός εκτελείται από αστυνομικούς, λένε οι στατιστικές, εμείς λέμε ότι κάθε στιγμή, κάθε λεπτό δολοφονούνται τα μυαλά και οι καρδιές χιλιάδων μαύρων προλετάριων, από τον ρατσιστικό αμερικάνικο βούρκο.



Ακόμη και η διαχείριση των διαδηλωτών τις επόμενες από την κηδεία του Φρέντι μέρες, είναι ενδεικτική για τον τρόπο που έχει στηθεί και για τις μεθόδους που επιλέγει να χρησιμοποιήσει το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα στην άλλη μεριά του Ατλαντικού ενάντια σε οποιονδήποτε ξεφεύγει από τις νόρμες, ενάντια πρώτα και κύρια στους μαύρους και στους Λατίνους μετανάστες. Εκατοντάδες ένοπλοι μπάτσοι με στρατιωτικό εξοπλισμό (απομεινάρια από τις στρατιωτικές επεμβάσεις σε Ιράκ και Αφγανιστάν) σε συνεργασία με τους ένοπλους φασίστες της Αμερικάνικης εθνοφρουράς. Εκατοντάδες συλλήψεις, δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες. Κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και κήρυξη απαγόρευσης κυκλοφορίας μετά από απαίτηση της δημάρχου της πόλης, μαύρη και αυτή (μια ακραία αντίφαση στημένη στο νεοφιλελεύθερο σύμπαν της «φυλετικής συμφιλίωσης» και των ίσων ευκαιριών που προσφέρει το αμερικάνικο όνειρο, για πολύ λίγους βέβαια).

Αυτό που με κάποιο τρόπο τείνει να αλλάξει είναι η αποδοχή και η παθητικότητα απέναντι σε αυτά τα περιστατικά. Ίσως ακόμα και να αχνοφαίνεται η αρχή μιας νέας ριζοσπαστικοποίησης των μαύρων κοινοτήτων. Και οι πέτρες, οι μολότοφ, οι λεηλασίες και απαλλοτριώσεις καταστημάτων και σούπερ μάρκετ, οι γεμάτες πάθος πορείες και συγκρούσεις, τα θυμωμένα συνθήματα και τα οργισμένα βλέμματα των εκατοντάδων εξεγερμένων στους δρόμους της Βαλτιμόρης είναι παράδειγμα για όλους/ες μας και υπόσχεση για το μέλλον, οι εξουσίες και οι μπάτσοι τους δεν θα παίζουν για πάντα χωρίς αντίπαλο.



> Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. Για έντυπα, αυτοκόλλητα, επικοινωνία: antifacommunity@yahoo.gr | antifascist action: antifascistaction.west@yahoo.gr | antifa LAB: antifalab@yahoo.gr >>> www.antifalive.gr >>>www.antifascistaction-west.gr >>> www.autonomia.gr

Η «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ» ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ...ΩΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ.



800 ακόμη δολοφονίες προστέθηκαν στα τέλη του Απρίλη στις λίστες των χιλιάδων πνιγμένων μεταναστών και προσφύγων στη Μεσόγειο. Ήδη φέτος ο αριθμός των - καταγεγραμμένων μόνο - θανάτων κοντεύει τις 2 χιλιάδες σε σχέση με τις 3,5 χιλιάδες για όλο το 2014. Ρυθμός που εφόσον συνεχιστεί, θα εκτοξεύσει τον αριθμό των δολοφονημένων για φέτος σε δεκάδες χιλιάδες, αναδεικνύοντας τη μεσόγειο ως μία από τις πιο αιματοβαμμένες περιοχές της σύγχρονης ιστορίας.

Η ΕΕ, αφού σκούπισε τα χυδαία «πολιτισμένα» της δάκρυα, πραγματοποίησε έκτακτη σύνοδο κορυφής. Εκεί συζητήθηκε μεταξύ άλλων να δοθούν ακόμα περισσότερα φράγκα στις επιχειρήσεις της Frontex και τις χώρες-συνοριοφύλακες της Ευρώπης Φρούριο, όπως η Ελλάδα και η Ιταλία, για την τάχα αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης». Τέλος, η συνεδρίαση συνοδεύτηκε από πύρινους λόγους ενάντια στους εγκληματίες «λαθρέμπορους» και από σενάρια για επιθετικούς σχεδιασμούς εναντίον τους, ακόμα και ΕΚΤΟΣ ευρωπαϊκού εδάφους…

Στη Μεσόγειο όμως δε συντελείται καμία γαμημένη «ανθρωπιστική κρίση». Και προφανώς οι ευρωπαίοι συνοριοφύλακες δε μετατράπηκαν ξαφνικά από καθίκια και δολοφόνοι σε καλόκαρδους ναυαγοσώστες. Χαρακτηριστικά παραδείγματα άλλωστε της προσήλωσης της FRONTEX και των λοιπών στρατόμπατσων στη διάσωση της ζωής των προσφύγων αποτελούν οι δεκάδες καταγγελίες για ξύλο και σφαίρες στο ψαχνό, για βίαιες και παράνομες επαναπροωθήσεις στη μέση του πουθενά, για εμβολίσεις σκαφών. Καταγγελίες για τις οποίες καθόλου τυχαία άλλωστε ποτέ δεν ασκήθηκε κάποια δίωξη.

ΟΧΙ. Στη μεσόγειο συντελείται συστηματικά και μεθοδευμένα μαζική εξόντωση μεταναστών εργατών που εν μέσω κρίσης δολοφονούνται ως περισσευάμενοι και επικίνδυνοι από τα αφεντικά. Συντελείται ταξικός πόλεμος. Ο ίδιος πόλεμος που τα ευρωπαϊκά κράτη όχι απλά συνεχίζουν αλλά και κλιμακώνουν με αντιμουσουλμανικές τυμπανοκρουσίες στην Αφρική και την Ασία σκορπώντας το θάνατο και ξεριζώνοντας εκατομμύρια από τον τόπο τους.

Όσο για τις δηλώσεις περί αναγκαιότητας λήψης μέτρων, και μάλιστα και εκτός ευρωπαϊκών συνόρων ενάντια στους δουλεμπόρους, μυρίζουν ακόμα περισσότερο πόλεμο και αίμα. Αφενός, επιχειρείται έτσι να νομιμοποιηθεί περαιτέρω το δικαίωμα των ευρωπαϊκών αφεντικών να πατάνε σταθερά τη δολοφονική τους μπότα σε άλλες χώρες για δολοφονικές μπίζνες, με το πρόσχημα ότι κυνηγούν «λαθρέμπορους». Αφετέρου, θα μπορούσαν έτσι να ενισχυθούν και να διευρυνθούν οι ήδη υπάρχουσες πρακτικές και συμφωνίες που προωθούν, οργανώνουν και μεταφέρουν τη μαζική εξόντωση μεταναστών εργατών όσο το δυνατόν πιο μακριά από την Ευρώπη. Όσο το δυνατόν πιο αθόρυβα…

Μέχρι εμείς, το παγκόσμιο προλεταριάτο, να γίνουμε η φωνή της οργής όλων των δολοφονημένων μας ταξικών αδερφιών. Μέχρι το μίσος μας να γίνει συλλογική δύναμη που θα γκρεμίσει συθέμελα τις «δημοκρατίες» των επαγγελματιών «φιλάνθρωπων» και δολοφόνων.

ΚΑΘΑΡΑ



> **Στις 20 Απρίλη**, παραμονές της επετείου της εγκαθίδρυσης της Χούντας, ξεκίνησε το δικαστήριο κάποιων απ' τα βοθρολύματα που αποτελούν τον οργανωτικό κορμό της χρυσής αυγής. Στο διάστημα που θα ακολουθήσει η δικαστική εξουσία θα βάλει τα πράγματα σε μια σειρά: θα τιμωρήσει τους κακούς, θα λευτερώσει τους αθώους κι όλοι οι υπόλοιποι θα μπορέσουμε, ανάλαφροι πλέον, να συνεχίσουμε στην ξέγνοιαστη δημοκρατική μας καθημερινότητα.

Όχι.

Τα νεοναζιστικά σκουπίδια της χρυσής αυγής δεν έγιναν καθάρματα όταν εξελέγησαν στην βουλή, ούτε όταν σύσσωμο το «δημοκρατικό τόξο» το κομμάτων τα «αποκύρηξε», μετά την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Τα βοθρολύμματα αυτά προυπήρχαν σαν συμμορία πολλά χρόνια πριν πέσουνε πάνω τους τα φώτα της δημοσιότητας –κι οι δουλειές που κάνανε ποτέ δεν ήταν «αθώες». Ήταν βρώμικες δουλειές και το ελληνικό κράτος το γνώριζε καλά αυτό: γιατί ήταν βρώμικες *παρακρατικές* δουλειές. Απ' τις επιθέσεις του ΜΑΒΗ (Μετώπου Απελευθέρωσης Βορείας Ηπείρου) στην αλβανία το '94, μέχρι την ελληνική συμμετοχή στην μαζική δολοφονία βοσνίων αμάχων στη Σρεμπρένιτσα το '95, μέχρι, μέχρι...

Το ελληνικό κράτος τα γνώριζε όλα αυτά. Πιο σωστά: **τμήματα του ελληνικού βαθέος κράτους σχεδίαζαν αυτές τις δουλειές.** Δίνανε λεφτάκια για να γίνονται αυτές οι δουλειές –και να συντηρούνται αυτοί οι μηχανισμοί.

Κι ακόμα περισσότερο γνώριζαν και σχεδίασαν τους τρόπους με τους οποίους η χ.α. από παρακρατική συμμορία σπρώχτηκε να γίνει πολιτικό κόμμα, κάπου την εποχή που η παγκόσμια οικονομική κρίση χτυπούσε και επίσημα τις πόρτες της ελληνικής οικονομίας. (Τυχαίο;) Η χ.α. βγήκε στην φόρα και διαφημίστηκε στα μήντια (τα οποία τώρα κάνουν πως αρνούνται να χαλάσουν σάλιο για την πάρτη τους) ως «*αντισυστημική δύναμη που έρχεται να υπερασπιστεί την θιγμένη περηφάνια του έλληνα*». Ειπωμένο πιο ρεαλιστικά, ήρθε να κάνει πρώτα απ' όλα 2 βασικές δουλειές: Να στελεχώσει πιο μεθοδικά κρίσιμα κομμάτια του οργανωμένου εγκλήματος (που, εν καιρώ κρίσης, αναδεικνυόταν σε ολοένα και πιο κεντρικό κομμάτι της οικονομίας της ελλάδας) και να στριμώξει ιδεολογικά τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της εργατικής τάξης της χώρας: τους μετανάστες εργάτες. Ήρθε δηλαδή να διευκολύνει την οργάνωση της υποτίμησης της πολυεθνικής εργατικής τάξης και των συμφερόντων της, τόσο των μεταναστών όσο και των ντόπιων.

Οπότε δεν είναι κανονικοί φασίστες;

Είναι απλά καθάρματα και τσιράκια των αφεντικών; Όχι, είναι κανονικοί φασίστες –και είναι καθάρματα και τσιράκια των αφεντικών. *Έτσι* είναι οι κανονικοί φασίστες.



ΧΕΡΙΑ

Και το κατηγορητήριο είναι, προφανώς, λειψό: Γιατί οι συγκεκριμένοι ξεφτιλισμένοι κύριοι είχαν μπλεγμένα τα δουλικά τους σκατόχερα σε μπιζνές πολύ πιο βρώμικες από σεφερλίδικες φωτογραφίσεις όπου μεταμφιέζονται στον αδόλφο. Κάνανε μεροκάματα για τύπους που ελέγχουν σημαντικά τμήματα της βιομηχανία της νύχτας, κάνανε βρώμικα μεροκάματα για φιλόδοξους εφοπλιστές, κατείχανε σημαντική θέση στους μηχανισμούς των σωμάτων ασφαλείας. Κάνανε μεροκάματα για μπίζνες και μηχανισμούς που λειτουργούν μια χαρά –μπίζνες και μηχανισμούς που τρέχουν *ακόμη*. Και το βάρος όλων αυτών δεν συγκρίνεται καν με την φυλάκιση 6-7 κατηγορούμενων. Γιατί εκείνα τα εγκλήματα υπηρετούν την εθνική οικονομία, δηλαδή τις στρατηγικές των ντόπιων αφεντικών και του κράτους. Και τα συμφέροντα της εθνικής οικονομίας δεν σηκώνουν φυλάκιση –μόνο το κάψιμο ενός-δυο λιγότερο ή περισσότερο σημαντικών χαρτιών, έτσι ώστε οι δουλειές να συνεχίζονται κανονικά, ξεπλυμμένες και δικαιωμένες.

Για τους παραπάνω λοιπόν λόγους, δεν μασάμε τα νύχια μας για να δούμε ποιοι νεοναζί θα συνεχίσουν την διαμονή τους στην φυλακή και για πόσο. Οι «αντιναζιστές» κρατικοί υπάλληλοι που δήθεν τους κυνήγησαν τόσο πομπωδώς, μηντιακά και αστυνομικά, είναι οι ίδιοι που καθημερινά μεθοδεύουν την εξόντωση των μεταναστών εργατών στα σύνορα, οι ίδιοι που χαζεύουν με ευχαρίστηση την υποτίμηση της εργατική μας δύναμης, οι ίδιοι που οργανώνουν την υλική και η ηθική απαξίωση των ζωών μας. Είναι οι χθεσινοί (*πού ξέρεις; Ίσως και αυριανοί...*) εντολοδόχοι τους. Και δεν είναι του γούστου μας να περιμένουμε χάρες απ' τους εχθρούς μας.

Με τους φασίστες έχουμε πόλεμο. Καθημερινό, αντιθεαματικό, *ταξικό πόλεμο*. Τόσο με τα εθνικιστικά τσιράκια των αφεντικών, όσο και πρώτα απ' όλα, με τα αφεντικά τα ίδια. Κι αυτόν τον πόλεμο τον διεξάγουμε σαν αυτό που είμαστε: εργάτριες και άνεργοι, μετανάστες και ντόπιοι, φρικαρισμένοι και εφοδιασμένοι με όλο τον πλούτο και την δύναμη που πλάθει η αλληλεγγύη, η εμπιστοσύνη και το ταξικό μας αντιφασιστικό μίσος.

Είτε 20ή απρίλη, είτε 7η μάη, είτε όποτε, **ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός είναι εδώ.** Σήμερα πουλάει φτηνή "αριστερη" φιλανθρωπία, την ίδια στιγμή που, με πολεμικό λεξιλόγιο, μοστράρει το "εθνικό οικόπεδο" και βουλιάζει βάρκες, μετρώντας πτώματα μεταναστών στη μεσόγειο. Αντιμετωπίζει, όλο και πιο ξεδιάντροπα, τις ζωές των εργατριών και των εργατών σαν να 'ναι αναλώσιμες, κουνάει γαλανόλευκα σημαιάκια και μας χαμογελάει -δείχνοντας τα δόντια του.

Δεν ψηνόμαστε να κάτσουμε να κάνουμε ευχές χαζεύοντάς τον στα μήντια.

ΙΘΑΓΕΝΕΙ

ΠΑΤΡΙΑ

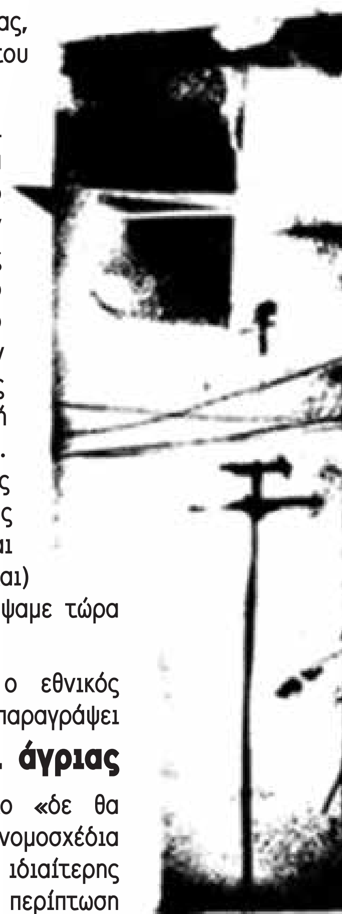
Εδώ κι ένα μήνα κυκλοφοράει στα μήντια η είδηση πως η κυβέρνηση των σοσιαλ/ψεκασμένων (συριζα/ανελ) σκοπεύει να νομοθετήσει τα νέα κριτήρια για την απόδοση ελληνικής ιθαγένειας/υπηκοότητας. Πρόκειται για το ζήτημα που στο πρόσφατο παρελθόν έχει νομιμοποιήσει και απενοχοποιήσει την εκφορά κάθε πιθανού και απίθανου ρατσιστικού λόγου κι επίσης είχε κινητοποιήσει κάθε λογής (χριστιανο)φασίστες, από την συμμορία χ.α. έως τους ακροδεξιούς του πρώην πρωθυπουργού Σαμαρά, αλλά και ευμεγέθη τμήματα της εκκλησίας.

Όλος αυτός ο συρφετός που εκφράζεται μέσα από το σύνθημα «δε θα γίνεις έλληνας ποτέ» στράφηκε και στρέφεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, εναντίον των μεταναστών δεύτερης γενιάς. Είναι πασίγνωστο πως σ' αυτή τη χώρα ζουν και κινούνται δεκάδες χιλιάδες άντρες και γυναίκες που έχουν γεννηθεί και/ή μεγαλώσει εδώ, έχουν τελειώσει σχολεία και πανεπιστήμια, δουλεύουν όπως όλοι/ες για τα γνωστά ψίχουλα, αλλά επισήμως για το κράτος και τους θεσμούς θεωρούνται ακόμα «ξένοι». Κι αυτό όταν έχουν περάσει 25 (ολογράφως: εικοσι-πέντε) ολόκληρα χρόνια από την εγκατάσταση στην Ελλάδα των πρώτων μεταναστών εργατών, κυρίως από τα Βαλκάνια και την ανατολική Ευρώπη και όχι μόνο!! Εικοσι-πέντε χρόνια άγριας εργασιακής εκμετάλλευσης, αστυνομο/στρατιωτικής βίας, θεσμικής αυθαιρεσίας και μηδενικών ή περιορισμένων «δικαιωμάτων»!

Συνεπώς αυτή η κυβερνητική πρόθεση είναι ήδη πολύ καθυστερημένη και το νομοσχέδιο που θα κατατεθεί (όπως και ο προηγούμενος νόμος του 2010, που ήταν πολύ κοντά στο πνεύμα και του τωρινού) θα λαμβάνει πολύ σοβαρά υπ' όψη του τις ρατσιστικές/φασιστικές «ευαισθησίες» πάνω στο θέμα. Με άλλα λόγια όχι μόνο «μαζικές ελληνοποιήσεις» δεν πρόκειται να υπάρξουν (όπως διαδίδουν σταθερά οι φασίστες) αλλά όσοι/ες θα πάρουν τελικά ιθαγένεια, θα είναι ένα μικρό υποσύνολο όλων εκείνων που καλύπτουν τα τυπικά κριτήρια. Είναι άλλωστε ενδεικτικό πως με τον προηγούμενο νόμο μόλις 12.000 μετανάστες δεύτερης (κυρίως) γενιάς έλαβαν το καθεστώς του «έλληνα πολίτη». Τόσοι πρόλαβαν δηλαδή, γιατί οι φασίστες κάθε είδους έχοντας αρωγό και σύμμαχό τους το Συμβούλιο της Επικρατείας, μπλόκαραν διατάξεις του νόμου του 2010 ως αντισυνταγματικές.

Άλλωστε είναι ενδεικτικό (και προδιαθέτει ίσως για το πως θα εξελιχθούν τα πράγματα στο άμεσο μέλλον) πως και μόνο με την ανακοίνωση αυτής της κυβερνητικής πρωτοβουλίας κάποιοι βγήκαν «στο κλαρί»: 87 έλληνες καθηγητές από εγχώρια και ξένα πανεπιστήμια δεν έκρυψαν την κάθετη αντίθεσή τους σε ένα τέτοιο νομοθέτημα, με ανοιχτή επιστολή που απέστειλαν στα ΜΜΕ. Σε πλήρη διάσταση λοιπόν με τις δοξασίες περί «αριστερής ιδεολογικής ηγεμονίας», τα ελληνικά (όπως και τα ξένα) πανεπιστήμια ξερνάνε (και) ρατσισμό/φασισμό -δεν το ανακαλύψαμε τώρα αυτό.

Αν προσπαθεί να πετύχει κάτι ο εθνικός κορμός, αυτό είναι σίγουρα να παραγράψει αυτά τα **25 χρόνια βίας και άγριας εκμετάλλευσης**, πίσω από το «δε θα γίνεις έλληνας...». Μέσα από τέτοια νομοσχέδια πετυχαίνει όμως κάτι ακόμα, ιδιαίτερης σημασίας σήμερα: αποκλείει κάθε περίπτωση



ΙΑ:

Α ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΜΙΣΗΣΑΜΕ!



παιδιών μεταναστών εργατών και προσφύγων πολέμων, που έχουν έρθει στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία και βάλε. Είναι λοιπόν σαν το ελληνικό κράτος (και στις «αριστερές» και τις «δεξιές» εκδοχές του) να χαράζει ξανά νομικά -με την αφορμή αυτού του νομοσχεδίου- μια απόλυτη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στους μετανάστες εργάτες και τους πρόσφυγες: από δω αυτοί που έστω και δειλά και καθυστερημένα θα έχουν (μάλλον) κάποια δικαιώματα «στα χαρτιά» και από κει όλοι οι υπόλοιποι, δηλαδή όλοι/ες όσοι/ες φεύγουν κυνηγημένοι από τα πολεμικά μέτωπα της Μέσης Ανατολής, της Κεντρικής Ασίας και της Αφρικής. Να πάνε στον αγύριστο όλοι αυτοί, με λίγα λόγια.

Τέλος είναι πάντα σημαντικό να θυμόμαστε τη συγκυρία μέσα στην οποία εκτυλίσσονται όλα τα παραπάνω: η κυβέρνηση των σοσιαλ/ψεκασμένων θα νομοθετήσει για «δικαιώματα» σε κάποιους μετανάστες δεύτερης γενιάς, την στιγμή που το επίπεδο της συνολικής μας υποτίμησης (ηθικής, υλικής, συναισθηματικής) σαν πολυεθνική εργατική τάξη είναι αδιαπραγμάτευτο από τους αφέντες μας! Το μόνο που μας επιτρέπεται είναι να διαλέγουμε «διαπραγματευτές» της υποτίμησής μας και να περιμένουμε τα ψίχουλα που θα πέσουν από το τραπέζι τους.

Αυτός είναι ο θαυμαστός καινούργιος κόσμος τους, αυτή είναι κι η πατρίδα τους. Και δε ξεχνάμε πως αποκτάμε μια συλλογική πολιτική/κοινωνική οντότητα στο βαθμό που εκδηλώνουμε οργανωμένα την ταξική οργή μας: ξανά και ξανά, πατρίδα μας είναι εκεί που μισήσαμε!



Ο ανθρωπισμός του Σύριζα.. σα να λέμε *βαρβαρότητα*

Πριν μερικούς μήνες και με αιχμή την αντιμνημονιακή της ρητορεία εκλέγεται η «πρώτη φορά αριστερά» - ακροδεξιά συγκυβέρνηση Σύριζα/Αν.Ελ.. Όμως, ενώ η κατανάλωση μιντιακού θεάματος περί εθνικών διαπραγματεύσεων επιχειρεί να στρέψει τα βλέμματα μας μακριά, στην κακή Γερμανία, ο εχθρός βρίσκεται εδώ. Η μαζική υποτίμηση της τάξης μας μέχρι και το σημείο της εξόντωσης μεγάλων κομματιών της βρίσκεται στο κέντρο της διαχείρισης της κρίσης από τα αφεντικά. Πρόκειται για ταξικό πόλεμο. Η αντιμεταναστευτική πολιτική είναι η πιο κραυγαλέα και ωμή του έκφανση.

Αυτός ο πόλεμος στις 19 Απρίλη μέτρησε ακόμα 800 δολοφονίες μεταναστών στη Μεσόγειο. Το έχουμε πει επανειλημμένα και το λέμε και τώρα. Οι δολοφονίες στα σύνορα της Ευρώπης είναι η συνέχεια του πολέμου των δυτικών κρατών στις χώρες καταγωγής των μεταναστών. Δολοφονίες που ξεκινούν με τον πόλεμο, την καταστροφή και το βίαιο εκτοπισμό εκατομμυρίων προσφύγων, εκεί όπου σήμερα το ξαναμοίρασμα του κόσμου και τα δολοφονικά «παιχνίδια» ανταγωνισμού των δυτικών «δημοκρατιών» έχουν ονομαστεί «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Δολοφονίες που συνεχίζονται κατά το μακρύ θανατηφόρο ταξίδι μέχρι τα παράλια της Β. Αφρικής και της Τουρκίας. Δολοφονίες που οργανώνονται από τη στρατοαστυνομία των ευρωπαϊκών χωρών και τη FRONTEX στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο μετατρέποντας ολόκληρη τη μεσόγειο σε υγρό τάφο χιλιάδων μεταναστών.

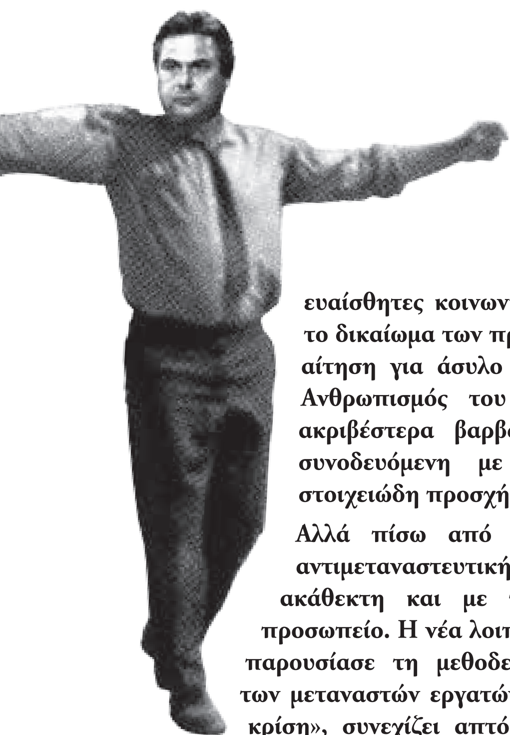
Αλλά και για όσους «τυχερούς» γλιτώνουν από την οργανωμένη και συστηματική εξολόθρευση και καταφέρνουν να πατήσουν το πόδι τους σε ευρωπαϊκό έδαφος, αυτός ο πόλεμος συνεχίζεται πλέον εντός της Ευρώπης Φρούριο. Πάντα με ανθρωποκυνηγητό και πάντα με απώλειες. Οι Μανωλάδες, τα στρατομπατσικά πογκρόμ, οι φασιστικές επιθέσεις, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η πολιτική και νομική απαγόρευση και ο καθημερινός ρατσισμός είναι όψεις αυτού του συνεχιζόμενου πολέμου σε «πολιτισμένο» ελληνικό-ευρωπαϊκό έδαφος. Και το ελληνικό κράτος κατέχει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτόν. Τόσο επί των συνόρων όσο και εντός αυτών.



Τι έχει κάνει ο Σύριζα -αυτή η αριστερή κατά άλλους κυβέρνηση- σε σχέση με την αντιμεταναστευτική πολιτική; Μήπως πήρε θέση ενάντια στη διεξαγωγή των επεκτατικών πολέμων που σκορπίζουν το θάνατο και ξεριζώνουν εκατομμύρια από τον τόπο τους; Διέταξε να σταματήσει το ανθρωποκυνηγητό και απαίτησε να αποχωρήσει από τα ελληνικά σύνορα η FRONTEX; Έβαλε λουκέτο στα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Έδωσε χαρτιά και δικαιώματα στους μετανάστες; Άλλαξε τελικά η δολοφονική αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους;

Όχι, όχι και ξανά όχι. Ε, τότε, τι κάνει λοιπόν; «Απελευθερώνει» με διαταγή εγκατάλειψης της χώρας εντός ενός μήνα όσους μετανάστες έχουν εκτίσει ήδη τον προβλεπόμενο από το νόμο χρόνο μαντρώματος. Υπερασπίζεται το δικαίωμα τους κατά τον εγκλεισμό στα στρατόπεδα συγκέντρωσης –αν το επιτρέπουν βέβαια και τα οικονομικά- σε ένα γιατρό, σε στοιχειώδες δομές υγιεινής, σε ένα πιάτο φαΐ. Μιλάει για «ανοιχτές δομές φιλοξενίας» για ανήλικους και για άλλες

με καλούς τρόπους



ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Τονίζει το δικαίωμα των προσφύγων να κάνουν αίτηση για άσυλο πριν τους πνίξουν! Ανθρωπισμός του κώλου δηλαδή ή ακριβέστερα βαρβαρότητα στο φουλ συνοδευόμενη με λίγα και άκρως στοιχειώδη προσχήματα.

Αλλά πίσω από τα προσχήματα η αντιμεταναστευτική πολιτική συνεχίζει ακάθεκτη και με το νέο «αριστερό» προσωπείο. Η νέα λοιπόν κυβέρνηση αφού παρουσίασε τη μεθοδευμένη εξολόθρευση των μεταναστών εργατών ως «ανθρωπιστική κρίση», συνεχίζει απτόητη τα δολοφονικά της σχέδια. Προβάλει το μάντρωμα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και το κυνήγι των μεταναστών στα σύνορα ως ευρωπαϊκό κοινωνικό έργο και διεκδικεί περισσότερα λεφτά από τα ευρωπαϊκά ταμεία. Κάνει εξωτερική πολιτική με διαπραγματευτικό όπλο τους μετανάστες, τους οποίους και απειλεί ότι θα «αμολήσει» στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ αφού πρώτα τους ανάγει σε εν δυνάμει τρομοκράτες. Επιχειρεί να αναβαθμίσει τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στην ανατολική μεσόγειο επισυνάπτοντας φιλόδοξες συμμαχίες ακόμα και με χουντικούς όπως ο δικτάτορας της Αιγύπτου Σίσι. Παρεμπιπτόντως, η χούντα της Αιγύπτου δεν περιορίζεται μόνο στις εκτελέσεις αντικαθεστωτικών αλλά ταυτόχρονα υποστηρίζει και με υλικά μέσα τις σφαγές στην Παλαιστίνη και την Υεμένη.

Ε λοιπόν, πως γίνεται τα παραπάνω και η αριστερά να πάνε μαζί; Δεν γίνεται! Για την ακρίβεια η σημερινή κυβέρνηση ποντάρει ξεκάθαρα στον εθνικισμό και έχει ήδη να επιδείξει μεγάλες επιτυχίες για τα ελληνικά αφεντικά. Επιτυχίες που αφορούν στη διαμόρφωση ενός πρωτόγνωρου μέχρι σήμερα βαθμού εθνικής ενότητας και συστράτευσης για το εθνικό καπιταλιστικό συμφέρον.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική λοιπόν, δεν αποτελεί τυχαία επιλογή κάποιας «αριστερής» ή δεξιάς διακυβέρνησης. Αφορά στην ίδια την εθνικιστική πολεμική συγκρότηση των κρατών που κοιτάει τόσο στο εσωτερικό τους όσο και στο εξωτερικό τους μέσα σε συνθήκες οξυμένου ανταγωνισμού και καπιταλιστικής κρίσης. Αφορά στη μετατροπή κοινωνικών προβλημάτων από ζητήματα που αφορούν το κράτος πρόνοιας σε ζητήματα που χρίζουν στρατομπατσικής διαχείρισης. Είναι ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός που χτίζεται και πάνω στο σύγχρονο ιδιώνυμο ενάντια στους μετανάστες εργάτες. Στη μονιμοποίηση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης που διευρύνεται διαρκώς για να συμπεριλάβει και τα κομμάτια αυτά της ντόπιας εργατικής τάξης που επίσης πλέον «περισσεύουν» για τα αφεντικά και πετιούνται στο κοινωνικό περιθώριο.

Γνωρίζουμε καλά ότι η συλλογική μας ανατίμηση δεν εξαρτάται από καμία αριστερή –με ή χωρίς εισαγωγικά- κυβέρνηση, αλλά μόνο από τους δικούς μας αγώνες. Τελικά, είτε θα προσπαθούμε να επιβιώνουμε σε μία κοινωνία που ο ατομισμός, ο κυνισμός και ο θάνατος του άλλου γίνεται κανονικότητα, περιμένοντας καρτερικά τη σειρά μας, είτε θα ενώσουμε το μίσος μας ενάντια σε κάθε αφεντικό και όλοι μαζί θα γκρεμίσουμε το νέο φασισμό. **Το μέλλον μας, ήταν, είναι και θα είναι πάντα στα χέρια μας.**

Μεμονωμένες περιπτώσεις εν ελλάδι (επεισόδιο 3.164)

Σε μία αίθουσα των δικαστηρίων τις μέρες που μας πέρασαν, διεξαγόταν μία κάπως διαφορετική δίκη. Όχι ίσως τόσο λόγω υπόθεσης, αλλά γιατί ανάμεσα στους κατηγορούμενους βρισκόταν γνωστός έλληνας επιχειρηματίας, ο Άγγελος Γιαννακόπουλος, ιδιοκτήτης της αλυσίδας αρτοποιείων «το χωριάτικο» καθώς και των «αττικών φούρνων». Τί θέση όμως μπορεί να είχε εκεί μέσα -και μάλιστα για πολλοστή φορά- ένα πρότυπο ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο, απ' αυτά που ακόμα και μέσα στην κρίση κάνουν την χώρα τους περήφανη; Ο εν λόγω τύπος, μαζί με τον αδερφό του Αντώνη Γιαννακόπουλο, εκτός απ' τους φούρνους ασκεί το δαιμόνιό του και σε δύο νυχτερινά κέντρα, το «Αλκατράζ» στη Συγγρού και το «Star» στη Λ. Ηρακλείου, μέσω μιας κυπριακής offshore εταιρείας, την «Desena Limited», και κατηγορούταν ανάμεσα σε άλλα για τη σύσταση του μεγαλύτερου κυκλώματος εξαναγκαστικής πορνείας που έχει δει αυτός ο τόπος τα τελευταία χρόνια. Δεν θα αναλωθούμε με τα του δικαστηρίου: οι ποινές που τους επιβλήθηκαν, κατά βάση 10ετείς καθείρξεις, λαμβάνοντας βέβαια υπ' όψιν το ελαφρυντικό του προτέρου έντιμου βίου(!), εξαγοράστηκαν με καταβολή εγγύησης που συνολικά (και για τους τέσσερεις καταδικασθέντες) ξεπερνάει τα 300.000 ευρώ. Έτσι, να κυκλοφορεί το χρήμα• απ' το trafficking στο κράτος και πάλι πίσω.

Οι πρώτες αστυνομικές έρευνες ξεκίνησαν μετά από ετεροχρονισμένες καταγγελίες δύο γυναικών ανάμεσα στις δεκάδες άλλες που μεταφέρθηκαν στην Ελλάδα από το κύκλωμα αυτό και εξαναγκάστηκαν να βιάζονται και να ξυλοκοπούνται καθημερινά από τους νταβατζήδες και τους πελάτες. Οι μπάτσοι βέβαια όπως πάντα έπεσαν απ' τα σύννεφα και άρχισαν απ' το 2008 να «εξαρθρώνουν». Το χωριάτικο, λέει, το χρησιμοποιούν για να ξεπλένουν το χρήμα που βγαίνει απ' αυτή τη μπίζνα, που ξεκινάει απ' τη βιτρίνα των στριπτιτζάδικων που αναφέρθηκαν. Έχουν, λέει, και μία πολυκατοικία στη Λ. Ηρακλείου 29 που κρατάνε αυτές τις γυναίκες φυλακισμένες, και μεταφέρονται μόνο με την συνοδεία των μπράβων.

Εμείς πάντως δεν πέσαμε απ' τα σύννεφα. Η πτώση του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ έφερε στους έλληνες μαφιόζους επιχειρηματίες μεγάλες δουλειές, συνάντησε τους ένθερμους, όπως αποδείχτηκε, έλληνες πορνοπελάτες και έδωσε στο κράτος και τους μηχανισμούς του το μερίδιο που άξιζαν απ' τη συμμετοχή τους στην πλευρά των νικητών. Οι χιλιάδες γυναίκες που μεταφέρθηκαν με τη βία ή μετανάστευσαν σε αυτή τη γαμημένη χώρα, που βιάστηκαν και κακοποιήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, κουβαλάνε στα σώματα τους τη σύμπτυξη της καφρίλας που θρέφει και κινεί αυτήν την κοινωνία. Δεν έχουμε αυταπάτες για καμία «εξάρθρωση», οι μπάτσοι έπαιξαν και θα παίζουν οι ίδιοι το ρόλο των νταβάδων είτε ως μηχανισμός, είτε ως άτομα, όπως ο απόστρατος της ελ.ας. Κων/νος Κύρου, «υπεύθυνος προσωπικού» στο χωριάτικο, επίσης ανάμεσα στους καταδικασθέντες.

Δε ζητήσαμε ούτε περιμένουμε δικαιοσύνη από κανένα δικαστήριο, από κανέναν μπάτσο. Ζητάμε μόνο λίγο απ' το μίσος αυτών των γυναικών για να θάψουμε μαζί τους μια για πάντα τους νταβατζήδες, τους βιαστές, τους φασίστες και τα αφεντικά.





Πριν μια βδομάδα τον χώρισε. Οι σφαλιάρες που της έριχνε όταν είχε νεύρα, η απομόνωσή της από τις παρέες της, ήταν καθημερινές λεπτομέρειες. Σκοτεινές. Μία εβδομάδα μετά τον χωρισμό συνέχισε να τη στήνει έξω από το σπίτι για να δει αν βρήκε άλλο γκόμενο. Το χωριό τσιμουδιά, δεν έβλεπε κάτι παράταιρο. Μία σειρά από νόρμες που οριοθετούν (και ασφυκτιούν συνάμα) τη σχέση γυναίκας και άντρα. Στην πόλη εκείνη την εποχή διάβαζαν, συζητούσαν, αγανακτούσαν για το "bullying" σε ένα νεαρό κάποια χιλιόμετρα παραπέρα. Στην πόλη δε θα μιλούσαν για το παραπάνω γεγονός. Όχι γιατί δε γνώριζαν, ας είμαστε σοβαροί, αλλά γιατί ήξεραν ότι είχε άλλα ονόματα, που δύσκολα βγαίνουν από τα χείλη. Σεξισμός. Πατριαρχία. Και μπορεί τα μήντια στην περίπτωση της Άλλης πόλης να επέβαλλαν γλωσσικά το "bullying", εδώ όμως ο σεξισμός συνταίραξε με την ένοχη σιωπή. Και ξαναγεννιέται μέσα απ΄αυτή. Εξάλλου, αν ανοίξεις το στόμα σου για πόσες τέτοιες ιστορίες θα πρέπει να μιλήσεις;

ANTIFA LIVE

Στις 9 Μαΐου στην πλατεία Ηρώων στην Ελευσίνα. Μαζί με την συνέλευση για την αυτοοργάνωση "Άγρια Δύση" (Ελευσίνα - Ασπρόπυργος - Μέγαρα - Ν. Πέραμος).
Μαζί με τον Άψινθο και τον Άυλο, τους Χαρτοπόλεμος, τα Στόνκας, τους Concordia, τους Bonze's Fuel.
14ο antifa live, κόντρα στη ξεφτίλα του ρατσισμού και του φόβου, με την δύναμη που φτιάχνουμε όταν στεκόμαστε οργανωμένα απέναντι τους.

Ξανά και ξανά:
είμαστε όλοι μετανάστες.
Και οι δρόμοι μας ανήκουν.



www.antifalive.gr